

Pavol Emanuel Dobšinský

* 16.3.1828 Slavošovce
† 22.10.1885 Drienčany

folklorista, básnik, prekladateľ,
literárny kritik, publicista, evanjelický
farár

Ovládal maďarčinu, nemčinu,
poľštinu, ruštinu, srbochorvátčinu,
francúzštinu a angličtinu.

Prekladal romantických básnikov
(Byron, Mickiewicz) a klasikov
svetovej literatúry (W.Shakespeare,
J.J.Rousseau).

- narodil sa v rodine evanjelického
farára
- 1837-1838 absolvoval gymnázium
v Rožňave, 1838-1839 v Miškovci, od
1840 študoval na evanjelickom lýceu
v Levoči, kde sa zapájal do činnosti
Jednoty mládeže slovenskej
- štúdium ukončil 1850 kandidátskou
kňazskou skúškou

- v máji 1849 ho vzali k 7.honvédskej
zástave do petrovaradínskej pevnosti,
potom cisársky vojak
- 1850-1852 pôsobil ako tajomník
ev.farára, etnografa a zberateľa
ľudových textov Samuela Reussa
v Revúcej
- 1852 – pomocný redaktor *Slovenských
pohľadov*, neskôr kaplán v Brezne
a Rožňavskom Bystrom
- 1855-1858 bol evanjelickým farárom
v Bystrom
- 1858-1861 profesor slovenského
jazyka a literatúry na lýceu v Banskej
Štiavnici, kde redigoval časopis *Sokol*
- 25.11. 1860 sa oženil s Pavlínou
Schmidtovou z Hodruše
- od 1861 farár v Drienčanoch
- 1862 mu umrela manželka a o rok
neskôr aj jediné dieťa z tohto
manželstva, dcérka Oľga
- 22.9.1863 ho zvolili za člena Výboru
Matice slovenskej, aby organizoval
zbieranie a vydávanie ústnej
slovesnosti na Slovensku
- 1864 sa oženil po druhý raz s Adelou
Medveckou, vdovou po Jankovi

Čajakovi, sestrou spisovateľky Terézie
Vansovej

- 5.8.1868 sa narodil syn Vladimír
(Mirko), neskôr Ľudovít. Treťorodený
syn Imrich Branislav čoskoro umrel.
- zomrel 22.10.1885 na fare
v Drienčanoch

„Čo dnes cvendží slávou a šírami sveta,
časom vybledne ako staré plátno,
ale Dobšinského povesti budú,
kým bude slovenská reč.“

Vladimír Mináč

Zaujímavosti:

◊ pod múrmi drienčanského
evanjelického kostola je postavený
pamätník „Zlatá podkova, Zlaté pero,
Zlatý vlas“ ako symboly slovenských
ľudových rozprávok, venovaný
pamiatke P.E.Dobšinského
◊ Svoju druhú manželku Adelu
Medveckú volal Atalienka, podľa
postavy z ľudovej rozprávky Šurienka
a Atalienka

Literárna tvorba:

Deje vzdelávania slovenskej mládeže do roku 1848 (1867-1868)

Púť po otčine

Slovenské rozprávky (1858-1861) – súbor rozprávok zostavil a vydal spolu s A.H.Škultéty

Zborník slovenských národných piesní, povestí, prísloví, porekadiel, hádok, hier, obyčajov a povier (1870)

Úvahy o slovenských povestiach (1871)

Prostonárodné obyčaje, povery a hry slovenské (1880)

Prostonárodné slovenské povesti (1880-1883) – dielo obsahuje okrem fantastických rozprávok i anekdotické príbehy, zvieracie rozprávky, miestne povesti, novelistické príbehy a podobenstvá s realistickejšími črtami

O kultúrnych ústavoch na území Slováckmi obývanom z doby poreformacionálnej (1885) – literárnohistorická štúdia

Rozprávky o žiakoch (Čudákovän a sedemnásť žartovných rozprávok) (1886, 1887) – humoristická rozprávka vyšla posmrtno v *Černokňažníku*

Pavol Dobšinský

Bibliografický leták

© Mestská knižnica, p.o.m., Bojnice

Pavol Dobšinský

(16.3.1828-22.10.1885)

**„Milovať slobodu,
bojovať proti zlu v sebe a všade, kde
diabol kazí nás,
bojovať o ľudskosť,
to nech je našou alfou i omegou!“**